

Avtale mellom Kongeriket Norge og De forente arabiske emirater om gjensidig hjelp i straffesaker

Kongeriket Norge

og

De forente arabiske emirater

heretter kalt «partene»,

som henviser til de internasjonale instrumentene som inneholder bestemmelser om gjensidig rettslig bistand i straffesaker i kraft mellom partene,

som ønsker å ytterligere effektivisere samarbeidet mellom partenes judisielle myndigheter i forbindelse med etterforskning, strafforfølgning og rettsforhandlinger,

som anerkjenner den spesielle betydningen av den økonomiske dimensjonen ved grenseoverskridende kriminalitet og viktigheten av sporing og inndragning av utbytte fra slike forbrytelser,

som tar behørig hensyn til sine forpliktelser til å respektere menneskerettighetene og rettsstatsprinsipper,

er blitt enige om følgende:

KAPITTEL I ALMINNELIGE BESTEMMELSER

Artikkel 1 Virkeområde

1. Partene forplikter seg til å yte hverandre, i samsvar med bestemmelsene i denne avtalen, størst mulig grad av gjensidig rettslig bistand i forbindelse med etterforskning, strafforfølgning eller rettsforhandlinger i straffesaker.
2. Gjensidig rettslig bistand er enhver bistand som den anmodende part yter til den anmodende part i forbindelse med en straffesak, uavhengig av om bistanden skal ytes av en domstol eller av enhver annen judisiell myndighet kompetent til etterforskning av straffesaker eller strafforfølgning.
3. Gjensidig rettslig bistand skal omfatte:
 - a) å oppta bevis eller forklaring fra personer;
 - b) å fremskaffe informasjon, bevismateriale, sakkyndige uttalelser og originale eller bekreftede kopier av dokumenter og opptegnelser, herunder fra myndigheter, banker, finansinstitusjoner og virksomheter;
 - c) å forkynne rettslige dokumenter;
 - d) å tilrettelegge for at personer, enten de er frihetsberøvet eller ellers, møter frivillig for å avgi forklaring eller bistå under etterforskning, strafforfølgning eller rettsforhandlinger i den anmodende parten;
 - e) å undersøke objekter og steder;
 - f) å gjennomføre anmodninger om ransaking, beslag eller frysing;

- g) å identifisere eller spore utbytte og/eller midler brukt i eller ment til bruk i lovbrudd, eiendom eller andre objekter for bevisformål og/eller for beslag, frysing eller inndragning;
- h) å lokalisere eller identifisere personer eller gjenstander;
- i) å yte enhver annen bistand som anses nødvendig av den anmodende part og er i samsvar med denne avtalen samt med den anmodede parts nasjonale rett.

4. Denne avtalen gjelder kun gjensidig rettslig bistand mellom partene. Den skal ikke skape rettigheter for private eller juridiske personer.

Artikkel 2 Informasjonsutveksling

Partene kan utveksle informasjon om gjeldende nasjonal rett og rettspraksis i sine respektive land knyttet til gjennomføringen og anvendelsen av denne avtalen.

Artikkel 3 Unntak fra virkeområdet

1. Denne avtalen får ikke anvendelse på:
 - a) pågrepelse eller varetekt av personer med sikte på utlevering;
 - b) fullbyrding i den anmodede part av straffedommer avsagt i den anmodende part, unntatt i den utstrekning det er tillatt i henhold til den anmodede parts nasjonale rett;
 - c) overføring av fengslede personer for soning av straffedom; og
 - d) overføring av straffesaker;
2. Ingenting i denne avtalen gir noen av partene rett til å utøve jurisdiksjon i den andre parts territorium eller utøve funksjoner som utelukkende er

forbeholdt myndighetene i den annen part i henhold til dens nasjonale rett.

Artikkel 4 Sentralmyndigheter

1. Partenes sentralmyndigheter skal behandle anmodninger om gjensidig rettslig bistand i henhold til denne avtalen.
2. Sentralmyndighetene er
 - a) for De forente arabiske emirater Justisdepartementet.
 - b) for Kongeriket Norge Justis- og beredskapsdepartementet.
3. Partene skal underrette hverandre skriftlig gjennom diplomatiske kanaler om endringer i myndigheten som er utpekt som sentralmyndighet.
4. Etter denne avtalen skal sentralmyndighetene kommunisere direkte eller gjennom diplomatiske kanaler.

Artikkel 5 Avslagsgrunner og vilkår for å gjennomføre en anmodning

1. Bistand kan avslås dersom:
 - a) anmodningen gjelder et lovbrudd som anses av den anmodede part som et politisk lovbrudd. Følgende lovbrudd skal ikke anses som politiske lovbrudd:
 - for De forente arabiske emirater: angrep mot statens president eller hans stedfortreder, regjeringssjefen, eller ethvert medlem av deres familier, eller ethvert medlem av Det øverste råd eller ethvert medlem av deres familier;
 - for Kongeriket Norge: angrep mot kongen eller dronningen, eller ethvert medlem av deres familie,

regjeringssjefen eller ethvert medlem av hans eller hennes familie;

- terrorlovbrudd, terrorfinansieringslovbrudd eller andre lovbrudd som ikke anses som politiske lovbrudd i henhold til en internasjonal traktat som begge parter er part i;
- b) lovbruddet som anmodningen gjelder, er et lovbrudd etter militær lovgivning og ikke også et lovbrudd etter den alminnelige straffeloven til den anmodede part;
- c) det er vesentlige grunn til å tro at anmodningen om bistand er fremsatt for å etterforske, strafforfølge eller straffe en person på bakgrunn av vedkommendes rase, religion, nasjonalitet, etniske opprinnelse, politiske oppfatning, kjønn eller status, eller at anmodningen om bistand vil føre til at vedkommende blir skadelidende av noen av disse grunnene;
- d) den anmodede part anser at anmodningen antas å kunne skade dens suverenitet, sikkerhet, ordre public, andre vesentlige interesser, internasjonale forpliktelser eller grunnleggende prinsipper i dens nasjonale rett;
- e) anmodningen gjelder et lovbrudd som kan straffes med dødsstraff eller fysisk straff i henhold til den anmodende parts lovgivning, med mindre den anmodende part garanterer at en slik straff ikke vil bli idømt eller dersom idømt, ikke vil bli fullbyrdet;
- f) handlingen eller unnlatelsen som påstås å utgjøre lovbruddet som anmodningen gjelder, ville ikke ha utgjort et lovbrudd dersom den hadde funnet sted innenfor anmodede parts jurisdiksjon;

- g) anmodningen gjelder et lovbrudd som er gjenstand for etterforskning, strafforfølgning eller rettsforhandlinger i den anmodede part under dens egen jurisdiksjon;
- h) det vil være i strid med prinsippet om ne bis in idem å etterkomme anmodningen;
- i) den angjeldende personen har, med hensyn til lovbruddet som anmodningen gjelder, allerede vært stilt for retten med en rettskraftig dom av den anmodede parts kompetente myndigheter, eller dersom vedkommende har blitt benådet for den rettskraftige dommen av den anmodede parts kompetente myndigheter.

2. Bistand skal ikke avslås:

- a) utelukkende på grunn av taushetsplikt knyttet til banker og institusjoner som yter finansielle tjenester;
- b) Der anmodningen gjelder lovbrudd knyttet til skatter og avgifter, tollavgifter og utenlandsk valuta, skal anmodninger ikke avslås utelukkende med den begrunnelse at den anmodede parts rett ikke pålegger samme type skatter og avgifter eller ikke inneholder samme type bestemmelser i forbindelse med skatter, avgifter, tollavgifter og utenlandsk valuta som den anmodende parts lovgivning.

- 3. Før en anmodning om bistand avslås, skal den anmodede parts sentralmyndighet konsultere den anmodende parts sentralmyndighet.
- 4. Dersom den anmodede part avslår bistand, skal den umiddelbart underrette den anmodende part om dette, samt begrunnelsen for avslaget.

Artikkel 6 Konfidensialitet og begrensning av bruk

1. Den anmodede part skal garantere at fakta og innholdet i anmodningen behandles konfidensielt, unntatt i den grad som er nødvendig for å etterkomme anmodningen.
2. Hver part skal, på anmodning, treffe nødvendige tiltak for å sikre at enhver instans hvis samarbeid er nødvendig for å gjennomføre en anmodning, ikke utleverer til noen at informasjon har blitt overført til den anmodende part i henhold til denne avtalen, eller at en etterforskning utføres.
3. Dersom den anmodede part ikke kan overholde kravet om konfidensialitet i nr. 1 eller 2, skal den underrette den anmodende part. Dersom den anmodende part blir behørig underrettet, kan den beslutte å enten opprettholde eller trekke tilbake anmodningen.
4. Den anmodende part skal bruke informasjon eller bevis som er innhentet i henhold til denne avtalen, til etterforskning, strafforfølgning og rettsforhandlinger som angitt i anmodningen, og i samsvar med vilkår som er pålagt i en bestemt sak om bruk av slik informasjon eller slikt materiale. Den anmodende part skal ikke bruke informasjonen eller bevisene som er innhentet, til andre formål enn dem som er angitt i anmodningen uten på forhånd å ha innhentet samtykke fra den anmodede part.
5. Partene skal sikre at informasjonen som overføres fra en part til en annen, utelukkende skal benyttes for det formål å etterkomme en anmodning i henhold til denne avtalen. Ingen informasjon skal brukes til noe annet formål eller overføres til en tredje stat uten på forhånd å ha innhentet samtykke fra parten som overførte informasjonen.

Artikkel 7 Personvern

1. I denne artikkelen menes med «personopplysninger» all informasjon knyttet til en identifisert eller identifiserbar fysisk person.

2. Partene skal sikre at personopplysninger som overføres i henhold til denne avtalen er korrekte, og sikre at det treffes passende tiltak for å beskytte de overførte opplysningene mot utilsiktet eller uautorisert ødeleggelse eller utilsiktet tap samt mot uautorisert tilgang, endring eller spredning.
3. Partene skal konsultere hverandre om de ønskede tidsfrister for lagring, hvorvidt det er nødvendig med forlenget lagring, samt behovet for å korrigere unøyaktige, ufullstendige eller upålitelige personopplysninger eller ønske om eller behov for å slette eller for å begrense bruken av personopplysninger.
4. I den grad det er regulert i partenes nasjonale rett, kan den registrerte få informasjon om kategoriene av personopplysninger som overføres, og formålet med overføringen. Den berørte part kan la være å informere den registrerte dersom dette er nødvendig for ikke å hindre offisielle eller rettslige granskinger, strafferettslig eller administrativ etterforskning, rettsforfølging eller fullbyrding av strafferettslige sanksjoner, for å beskytte offentlig sikkerhet, for å beskytte nasjonal sikkerhet, eller for å beskytte andres rettigheter og friheter.
5. Partene skal konsultere hverandre dersom en kompetent judisiell myndighet, i henhold til nasjonal rett, treffer en avgjørelse om at det er tillatt å overføre personopplysninger fra en part til en annen i henhold til denne avtalen.

KAPITTEL II PROSESSUELLE BESTEMMELSER

Artikkel 8 Innhold i og oversendelse av anmodninger

1. Anmodninger om gjensidig bistand skal være skriftlige. Anmodningen skal vedlegges av en oversettelse til det offisielle språket til den anmodede part eller til engelsk. Anmodningen skal være signert og stempet av den anmodende parts sentralmyndighet i henhold til dens nasjonale rett. Det kreves ingen bekreftelse eller øvrig sertifisering av dokumenter vedlagt anmodningen.

2. Forkynning av dokumenter etter artikkel 11 skal utferdiges på et språk eller oversettes til et språk som den anmodede part godtar.
3. Anmodninger om bistand i henhold til denne avtalen skal sendes via diplomatiske kanaler. Sentralmyndighetene kan kommunisere direkte. Hver av sentralmyndighetene kan utpeke en kompetent judisiell myndighet som kan kommunisere direkte, enten med den andre parts sentralmyndighet eller med en kompetent judisiell myndighet i denne staten, om gjennomføringen av en anmodning.
4. I hastesaker kan den anmodede parts sentralmyndighet akseptere en anmodning fremsatt på enhver sikker måte som gjør det mulig å fremskaffe skriftlig dokumentasjon, i så fall skal den bekreftes innen tretti (30) dager ved en formell anmodning gjennom diplomatiske kanaler.
5. Anmodninger om bistand skal inkludere følgende:
 - a) navnet på myndigheten som fremsetter anmodningen;
 - b) navnet på myndigheten som utfører etterforskningen, strafforfølgingen eller rettsforhandlingene som anmodningen gjelder;
 - c) gjenstanden for og arten av etterforskningen, strafforfølgingen eller rettsforhandlingene som anmodningen gjelder, herunder et sammendrag av saken og dens nåværende status, unntatt med hensyn til anmodninger som gjelder forkynning av rettslige dokumenter;
 - d) en beskrivelse av bistanden som søkes, og nærmere opplysninger om bestemte fremgangsmåter den anmodende part ønsker skal følges;

- e) formålet med innhenting av beviset, informasjonen eller bistanden;
- f) lovbestemmelsene saken gjelder, herunder strafferammen for lovbruddene og eventuelle foreldelsesfrister;
- g) angivelse av tidsfristen det er ønskelig at anmodningen skal gjennomføres innen;
- h) eventuelle særlige krav til konfidensialitet og årsakene til dette.

6. I den utstrekning det er nødvendig, og dersom det er tilgjengelig, skal anmodningen også inneholde:

- a) ved anmodninger om å innhente bevis fra en person: identitet, fødselsdato og oppholdssted til personen det søkes bevis fra, samt saksforholdet personen skal avhøres om, herunder en indikasjon eller liste over spørsmål, og beskrivelse av rettighetene personen har til å nekte å avgi forklaring. Dersom anmodende part ønsker at vitner eller sakkyndige avgir forklaring i nærvær av en kompetent judisiell myndighet som representerer den anmodende part, eller en annen person, skal en slik anmodning fremsettes uttrykkelig;
- b) ved anmodninger om å forkynne dokumenter: identitet, fødselsdato og oppholdssted til personen dokumentene skal forkynnes for, personens forbindelse til etterforskningen, strafforfølgningen eller rettsforhandlingen, og måten forkynningen skal foretas på;
- c) ved anmodninger om å lokalisere eller identifisere personer: tilgjengelig informasjon om identitet og oppholdssted til personen som skal lokaliseres eller identifiseres;

- d) ved anmodninger om å inspisere eller undersøke gjenstander: en beskrivelse av stedet eller bygningen som skal inspiseres eller undersøkes;
- e) ved anmodninger om å fremlegge bevis: en beskrivelse av dokumentene, opptegnelsene, gjenstandene eller andre bevis som skal fremlegges, en angivelse av personen som er bedt om å fremlegge dem, og i hvilken form de skal fremlegges og verifiseres;
- f) ved anmodninger om overføring av en frihetsberøvet person: stedet den frihetsberøvede personen skal overføres til, og den foreslåtte datoen for personens retur;
- g) informasjon om godtgjørelser, og utgifter som kan refunderes, til personen som anmodes om å møte i den anmodende part for bevisopptak.

Artikkel 9 Tilleggsinformasjon

Dersom anmodende part vurderer at opplysningene i anmodningen ikke er tilstrekkelige til at anmodningen kan etterkommes, kan den anmodende part be om ytterligere opplysninger. Den anmodende part skal fremsende slik tilleggsinformasjon som den anmodende part anser nødvendig for å kunne etterkomme anmodningen.

Artikkel 10 Gjennomføring av anmodninger

1. Anmodninger om bistand skal gjennomføres omgående av de kompetente myndighetene i den anmodende part i samsvar med denne parts nasjonale rett og, i den grad nasjonal rett tillater det, på den måten som er anmodet om av den anmodende part.
2. Forutsatt at det ikke er i strid med nasjonal rett, kan den anmodende part tillate at personer angitt i anmodningen om rettslig bistand, er til stede ved gjennomføringen av anmodningen. For dette formål skal anmodende part omgående underrette anmodende part om dato og sted for gjennomføringen av anmodningen om bistand.

3. Den anmodede part skal omgående underrette den anmodende part om eventuelle forhold, som den anmodede part får kjennskap til, som antas å kunne medføre at gjennomføringen av anmodningen blir vesentlig forsinket.
4. Den anmodede part kan utsette gjennomføringen av anmodningen dersom en umiddelbar gjennomføring vil vanskeliggjøre en pågående etterforskning eller relaterte rettsforhandlinger i den anmodede part. Den anmodede part kan også utsette overlevering av originaldokumenter dersom slike dokumenter er nødvendige i en sivil sak i anmodede part. Dersom den anmodede part ikke kan fremlegge originaldokumenter, skal den på anmodning fremlegge bekreftede kopier.
5. Før gjennomføringen av en anmodning utsettes, skal den anmodede part vurdere om bistand likevel kan ytes på visse vilkår.
6. Dersom den anmodede part utsetter å yte bistand, skal den umiddelbart underrette den anmodende part om årsakene til utsettelsen, og om mulig, angi varigheten av en slik utsettelse.

KAPITTEL III SÆRLIGE FORMER FOR BISTAND

Artikkel 11 Forkynning av dokumenter

1. Den anmodede part skal, i samsvar med sin nasjonale rett, gjennomføre anmodninger om forkynning av dokumenter i forbindelse med en straffesak.
2. En anmodning om forkynning av stevning som krever at personer, herunder vitner, fornærmede, siktede, tiltalte i straffesaker og sakkyndige, møter i den anmodende part, skal sendes den anmodede part i rimelig tid før fastsatt dato for fremmøte.
3. Etter forkynningen, skal den anmodede part oversende til den anmodende part en attest med bevis på forkynningen med underskrift

eller stempel fra den myndighet som har utført forkynningen, og som angir dato, klokkeslett, sted og forkynningsmåte samt personen som dokumentene har blitt overlevert til. Dersom forkynning ikke gjennomføres, skal den anmodede part underrette den anmodende part omgående og meddele årsaken til at forkynning ikke kunne gjennomføres.

4. En person som unnlater å rette seg etter det som er blitt forkynt for ham eller henne, skal ikke dermed risikere straff eller tvangsmiddel i henhold til lovgivningen i den anmodende eller anmodede part.

Artikkel 12 Bevisopptak og forklaring fra personer

1. Den anmodede part skal, i samsvar med nasjonale rett, oppta forklaringer fra vitner, ofre, mistenkte og tiltalte, sakkyndige eller andre personer, og skal også innhente opptegetninger, dokumenter og andre bevis som er angitt i anmodningen om rettslig bistand, og skal oversende dem til den anmodende part.
2. En person som det skal opptas bevis fra i den anmodede part, i henhold til anmodning etter denne artikkel, kan nekte å avgi bevis eller forklaring dersom nasjonal rett i den anmodede eller anmodende part gir anledning til dette.
3. Dersom en person i den anmodede part påberoper en rett eller plikt til å nekte å avgi forklaring i henhold til den anmodende parts nasjonale rett, skal den anmodende part på forespørsel avgi en erklæring til den anmodende part som redegjør for at en slik rettighet foreligger. Med mindre annet dokumenteres skal erklæringen være tilstrekkelig bevis for de omhandlede forhold.
4. I denne artikkelen omfatter bevisopptak også å fremskaffe dokumenter og annet materiale.
5. I samsvar med den anmodede parts nasjonale rett kan tjenestemenn fra den anmodende part og andre personer som er involvert i rettsforhandlingene i den anmodende part, tillates å være til stede ved

bevisopptaket på territoriet til den anmodede part, og å delta i bevisopptaket på en måte som er angitt av den anmodede part. Personene som er til stede ved gjennomføringen av en anmodning, kan gis tillatelse til å stille eller foreslå slike spørsmål til myndighetene i den anmodede part som tillatt i henhold til den anmodende parts nasjonale rett.

Artikkel 13 Videokonferanse

1. Der det er av betydning for et effektivt samarbeid at personen avhøres av den anmodende parts judisielle myndigheter i henhold til artikkel 12 i denne avtalen, kan den anmodende part be om at høringen finner sted ved hjelp av videokonferanse, forutsatt at det ikke er i strid med den anmodede parts nasjonale rett.
2. Ved anvendelse av denne avtalen kan partene bli enige om bruk av direktesendt video eller alle typer direktesendte TV-lenker eller andre egnede kommunikasjonsmidler i samsvar med begge parter nasjonale rett og prosedyrer dersom det er hensiktsmessig og i rettferdighetens interesse.

Artikkel 14 Overføring av fengslede personer for å bistå under etterforskning eller bevisopptak

1. Når videokonferanse ikke er mulig eller ikke anses hensiktsmessig, kan en person som er frihetsberøvet i anmodede part, på anmodning fra den anmodende part midlertidig overføres til den parts territorium for bevisopptak eller for å bistå under straffesaker i den parten.
2. Den anmodede part skal overføre en frihetsberøvet person til den anmodende part dersom:
 - a) personen frivillig samtykker til overføringen;
 - b) den anmodende part samtykker i å overholde eventuelle betingelser angitt av den anmodede part vedrørende varetekt eller sikkerhet for personen som skal overføres;

- c) det ikke forstyrrer etterforskning eller strafforfølgning som utføres i den anmodede part, som nevnte person skal delta i;
 - d) det ikke foreligger andre tungtveiende grunner mot en overføring.
3. Den anmodende part som personen overføres til, skal ha myndighet og plikt til å holde den overførte personen i varetekt, med mindre annet er anmodet eller godkjent av den anmodede part.
 4. Den anmodende part skal tilbakeføre personen som er overført og i varetekt, tilbake til den anmodede part innen tretti (30) dager fra datoen personen ankom den anmodende part eller enhver annen tidsfrist som partene har avtalt.
 5. En frihetsberøvet person som blir overført, skal med hensyn til soning av straffen idømt i den anmodede part få godskrevet tid utholdt i varetekt i den anmodende part.
 6. En frihetsberøvet person som ikke samtykker som nevnt i denne artikkel nr. 2 bokstav a, skal ikke på grunn av dette ilegges noen straff eller tvangsmiddel i henhold til den nasjonale rett i anmodende eller anmodede part.

Artikkel 15 Andre personers forklaring eller bistand

1. Den anmodende part kan anmode om bistand fra den anmodede part til å invitere en person, som ikke er en person som er omfattet av artikkel 14 i denne avtalen, til å medvirke til bevisopptak eller yte bistand i den anmodende part. Den anmodende part skal forplikte seg til å iverksette forsvarlige tiltak for å ivareta en slik persons sikkerhet.
2. Den anmodede part skal invitere personen og straks underrette den anmodende part om personens svar. Dersom personen samtykker, skal den anmodede part ta alle nødvendige skritt for å tilrettelegge for anmodningen. Dersom personen ikke samtykker, skal han eller hun ikke

på grunn av dette ilegges noen straff eller tvangsmiddel i henhold til den nasjonale rett i den anmodende eller anmodede part.

Artikkel 16 Immunitet for vitner og sakkyndige

1. En person som samtykker til å avgi forklaring i henhold til artikkel 14 og 15, skal ikke strafforfølges, holdes i varetekt, straffes eller undergis annen begrensning i sin personlige frihet i den anmodende part med hensyn til handlinger, unnlatelser eller domfellelser som har funnet sted forut for vedkommendes utreise fra den anmodede part.
2. En person som nevnt i denne artikkel nr. 1 skal ikke bli gjenstand for sivile rettsprosesser personen ikke kunne bli utsatt for dersom han eller hun ikke befant seg på den anmodende parts territorium.
3. En person som nevnt i denne artikkel nr. 1 skal ikke være forpliktet til å bistå i andre straffesaker enn den anmodningen gjelder.
4. Beskyttelsen som nevnt i denne artikkel nr. 1, 2 og 3 får ikke lengre anvendelse dersom en person som fritt kan forlate territoriet til den anmodende part, ikke har forlatt territoriet innen tretti (30) dager etter å ha mottatt offisiell underretning om at vedkommendes nærvær ikke lenger er nødvendig eller, etter å ha forlatt territoriet, har frivillig returnert. Tidsperioden skal ikke inkludere tid der personen ikke er i stand til å forlate den anmodende parts territorium av grunner utenfor hans eller hennes kontroll.
5. En person som nevnt i denne artikkel nr. 1 skal ikke kunne rettsforfølges basert på hans eller hennes forklaring som vitne eller som sakkyndig, med unntak av for mened eller forakt for retten.

Artikkel 17 Transitt av frihetsberøvede personer

1. En part kan, i henhold til nasjonal rett, gi tillatelse til transitt gjennom sitt territorium av en frihetsberøvet person, hvis tilstedeværelse det er anmodet om av parten som anmoder om transitt.

2. Den anmodede part kan, i henhold til nasjonal rett, treffe nødvendige tiltak for å holde personen i varetekt under transitten.
3. En part kan nekte å godta transitt av egne statsborgere.

Artikkel 18 Ransaking, frysing, og beslag for bevisinnhenting- eller inndragningsformål

1. Den anmodede part skal, i den grad det er tillatt i henhold til nasjonal rett, gjennomføre en anmodning om ransaking, frysing og beslag, herunder av dokumenter, materiale og gjenstander, for bevisinnhenting- eller inndragningsformål.
2. Den anmodede part skal oversende opplysninger som er nødvendige for den anmodende part om resultatet av ransakingen, stedet og omstendighetene for beslaget, og den påfølgende forvaringen av det beslaglagte materialet.
3. Den anmodede part skal oversende beslaglagte dokumenter eller kopier av disse, materialer, gjenstander og andre bevis på den måten det er anmodet om, til den anmodende part, med mindre annet er avtalt med den anmodende parts sentralmyndighet. Oversendelse av originale dokumenter, materialer, gjenstander og andre bevis skal ikke påvirke tredjeparters legitime rettigheter.
4. På anmodning fra den anmodede part skal den anmodende part returnere originale dokumenter, materialer, gjenstander og andre bevis som er fremskaffet i henhold til denne artikkelen, når de ikke lenger er nødvendige for etterforskningen, strafforfølgningen eller rettsforhandlingene som anmodningen gjelder, med mindre partene blir enige om noe annet.

Artikkel 19 Utbytte fra og virkemidler til å begå straffbare handlinger

1. I denne avtalen menes med:

- a) utbytte fra kriminalitet: enhver økonomisk fordel som stammer fra eller er oppnådd, direkte eller indirekte, fra straffbare handlinger, som kan bestå av enhver eiendom av enhver beskrivelse, enten fysisk eller immateriell, løsøre eller fast eiendom, og juridiske dokumenter eller instrumenter som beviser en eiendomsrett til eller interesse i slik eiendom, inkludert enhver etterfølgende omdannelse av direkte utbytte og verdifulle fordeler;
 - b) virkemidler til å begå straffbare handlinger: ethvert formuesgode, som nevnt i avsnitt a i denne artikkelen, på en eller annen måte, helt eller delvis er benyttet eller er tenkt benyttet til å begå en eller flere straffbare handlinger.
2. Den anmodede part skal, på anmodning, forsøke å fastslå om utbytte fra og/eller virkemidler til å begå straffbare handlinger befinner seg innenfor dens jurisdiksjon. Den anmodende part skal informere den anmodede part om årsaken til at den mener at slikt utbytte og/eller virkemidler til å begå straffbare handlinger kan befinne seg innenfor sistnevntes jurisdiksjon.
 3. Den anmodede part skal underrette den anmodende part om resultatene av sine undersøkelser. Den anmodede part skal gi opplysninger om en eller flere bankkontoer spesifisert i anmodningen, og/eller eventuelle transaksjoner utført med kontoen.
 4. Dersom noe som mistenkes å utgjøre utbytte fra og/eller virkemidler til å begå straffbare handlinger blir funnet, skal den anmodede part treffe slike tiltak som er tillatt i henhold til nasjonal rett for å forhindre enhver befatning med, overføring av eller avhending av det som mistenkes å utgjøre utbytte og/eller virkemidler til å begå straffbare handlinger, i påvente av en endelig avgjørelse av en domstol i den anmodende part, med hensyn til slikt utbytte.
 5. Den anmodede part skal, i den grad nasjonal rett tillater det, fullbyrde en rettskraftig avgjørelse om inndragning av utbytte fra og/eller

virkemidler til å begå straffbare handlinger som er avsagt av en domstol i den anmodende part.

6. Ved anvendelse av denne artikkelen skal rettighetene til enhver godtroende tredjepart respekteres i henhold til den anmodede parts nasjonale rett. Dersom det foreligger et krav fra en tredjepart, skal den anmodede part representere interessene til den anmodende part i å søke å beholde utbyttet fra og/eller virkemidler til å begå straffbare handlinger inntil det foreligger en rettskraftig avgjørelse av en kompetent domstol i den anmodende part.
7. Den anmodede part skal, i den grad det er tillatt i henhold til dens nasjonale rett, og på de vilkår den anser som hensiktsmessig, tilbakelevere utbytte fra og/eller virkemidler benyttet til å begå straffbare handlinger eller deres verdi, til den anmodende part.

Artikkel 20 Utgifter

1. Den anmodede part skal bære kostnadene ved gjennomføringen av anmodningen om bistand, med unntak av at den anmodende part skal bære:
 - a) utgiftene forbundet med overføring av en frihetsberøvet person til eller fra den anmodede parts territorium, herunder utgifter til nødvendig arbeid for ledsagende personell;
 - b) godtgjørelser og reiseutgifter til vitner og sakkyndige som etter å ha blitt stevnet reiser til den anmodende part.
2. Dersom det viser seg at gjennomføringen av anmodningen krever ekstraordinære kostnader, skal sentralmyndighetene konsultere for å fastsette på hvilke vilkår og betingelser den anmodede bistanden kan ytes.

KAPITTEL IV SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 21 Forholdet til andre avtaler

Denne avtalen skal ikke berøre eksisterende forpliktelser som partene har etter andre avtaler, og heller ikke hindre partene i å yte bistand til hverandre i henhold til andre avtaler eller ordninger.

Artikkel 22 Konsultasjoner

Partene skal møtes når de anser det nødvendig, for å diskutere anvendelsen av denne avtalen, og de kan også innkalle til møter med partenes kompetente myndigheter med sikte på å legge til rette for anvendelsen av denne avtalen, særlig med hensyn til spørsmål om opplæring, forberedelse og bruk av standardmaler, forberedelse og gjennomføring av bestemte typer anmodninger eller av individuelle anmodninger.

Artikkel 23 Tvisteløsning

Enhver tvist som oppstår som følge av gjennomføring, anvendelse eller tolkning av denne avtalen, skal løses ved konsultasjoner eller forhandlinger gjennom diplomatiske kanaler, dersom partenes sentralmyndigheter ikke selv er i stand til å komme til enighet.

Artikkel 24 Ikrafttredelse, endring og oppsigelse

1. Denne avtalen trer i kraft den første dagen i den første måneden etter datoen for mottak av den endelige underrettelsen der partene informerer hverandre, gjennom diplomatiske kanaler, om at de har oppfylt kravene i sin nasjonale rett.
2. Denne avtalen kan endres ved gjensidig samtykke mellom partene. Endringen skal tre i kraft i samsvar med denne artikkel nr. 1.
3. Hver av partene kan til enhver tid si opp denne avtalen ved skriftlig underretning gjennom diplomatiske kanaler. Oppsigelsen trer i kraft seks (6) måneder fra datoen underretning ble gitt. Saker som allerede er påbegynt før underretning om oppsigelse, skal fortsatt være regulert av denne avtalen inntil de er helt avsluttet.

4. Denne avtalen skal gjelde for alle anmodninger som fremsettes etter ikrafttredelsen, selv om de aktuelle lovbruddene ble begått før ikrafttredelsesdatoen.

SOM BEKREFTELSE PÅ DETTE har de undertegnede, som er behørig bemyndiget til dette, undertegnet denne avtalen.

UTFERDIGET i Dubai, den 12. februar 2025, i to eksemplarer på norsk, arabisk og engelsk, der alle tekstene har samme gyldighet. Ved avvikende tolkninger av denne avtalen skal den engelske teksten ha forrang.

**FOR KONGERIKET
NORGE**

**FOR DE FORENTE ARABISKE
EMIRATER**